Ч. 258 (12.624). Львів, середа 19. листопада 1930. Pocztowa opłata zapłacona ryczałtem. Рік LI.

# ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чверть річно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

## 11 Число Українського і Білоруського Виборчого Бльоку 11



# Після виборів.

## Перші враження і рефлексії.

Львів, 17. листопада 1930.

У хвилині, коли пишемо ці рядки, невідомі нам ще вислідн виборів ані на наших землях, ані у корінній Польщі. Відомости надходять надзвичайно пиняво та найповоліше йдуть вони зогось із східно-галицьких округ: це дивне явище, неоправдане навіть поганими дорогами та великими віддалями поміж обводовими комісіями і їх окружними центрами, зауважили ми вже в попередніх виборах. Досить, що в часах радія і машини до рахування, майже в 20 годин після закінчення голосування, редакції львівських ґазет усе ще даремне побиваються за точними виборчими звістками з найближчих виборчих округ. Тому теж не будемо покликуватися ще на статистичні дані, чекаючи остаточного доповнень і тим більше не будемо робити циферних порівнань з вислідом виборів попередніх. На дальших сторінках газети, у рубриці, заповнюваній безпосередньо перед випуском часопису, ш. читачі найдуть уже певне ті цифри, якими ми досіль ще не розпоряджаємо. Тому й обмежимося до кількох найбільш загальних уваг на основі матеріялу, який ось лежить перед нами.

Першою такою, найбільш загальною увагою мусить бути ствердження з деякою сатисфакцією, що наші передбачування у великій більшості здійснилися; мимоходом кажучи, це сатисфакція досить сумна, бо здебільша торкається річей не дуже радісних і веселих. Ось напр. не зовсім ясна ще звістка голосить, що на Волині на 16 мандатів із трьох округ (Луцьк-Рівне 6, Кремінець 5 і Ковель 5) „одинка“ здобула мандатів 15, а доля 16-ого ще непевна! Коли ця вістка потвердиться, будемо мати на прикладі Волині чудовий образ нинішніх виборів у цілій Польщі. У 1922 році жадна польська листа не дістала на Волині ні одного мандату; у 1928 році „одинка“ здобула там 10 мандатів; епільогом тої „побіди“ було уневажнення через Найвищий Суд у двох волинських округах цілих виборів, після чого в доповняючих виборах „одинка“ від участи зовсім відтягнулася. Було теж прилюдною тайною, що димісія воєводи Мехи, який переводив вибори на Волині у 1928 році, стояла з отими виборами в найтіснішому звязку. А всеж — тоді „лише“ 10 мандатів отримала „одинка“, в сьогодні — 15! Тоді, майже безпосередньо після проголошення висліду волинських виборів у ночі з 4. на 5. березня 1928 р., один б. польський віцепремієр спитав жартовливо автора цих рядків: „скажіть мені, де поділися українці на Волині?!“ Сьогодні всі українці на Волині ще основніше, видно, запалися під землю.

До тої „загадки“, яка проглядає з отих 15-ти волинських мандатів, доходять і інші, як напр.: як це сталося, що нпр. німці, які в першому соймі мали 17 послів, а в другому 19, та які є відомі зі солідарности, орґанізованости й дисциплінованости в таких актах, як вибори, здобули цим разом усього разом мандатів — 5?! При таких фактах блідне вже явище, що 5 партій „Центроліву“, йдучи до виборів 2 роки тому розбритими, здобули 164 мандатів, а нині, йдучи спільною збльокованою листою — матимуть разом 79 послів! В ближчий розгляд цих подробиць тепер — як сказано — вдаватися не будемо, а згадали ми про повищі моменти лише на доказ, що наші передбачування були правдиві: що треба рахуватися з такими несподіванками, які в сумі дадуть санації ок. 300 мандатів. 300 мандатів не вийшло, але до 250 здається натягне! Ця, так мовити, засаднича наша проґноза здійснилася на цілій лінії, тому й усі наші міркування на тему будучих можливостей при рішучій перевазі клюбу ББ у будучому соймі — остають надалі актуальні. Правдою є, що вступила польська держава в нову періоду свого істнування і що ця нова періода є ще нині закутана в непроглядну тайну.

Та найбільше здійснилися наші передбачування, які торкалися постави українського громадянства при виборах! І це найбільш відрадний, найбільше радісний момент. При тисячах голосів українських мешканців м. Львова, яких позбавлено права голосування, при спаралїжуванні орґанізаційно-виборчого центру, при відсутности буквально всякої пропаґандистичної роботи з нашого боку — число українських голосів на листу ч. 11 у столиці краю перейшло цим разом 11 тисяч, себто ще на яких дві тисячі зросло від останнього разу! Коли би не наша байдужість, коли би ми пильніше і настирливіше пильнували були наших виб. прав та коли би орґанізація українського пролетаріяту у Львові рушила врешті з мертвої точки (служниці, сторожі, робітники в приватних і комунальних заведеннях і т. д.) — тоді ми були би здобули український мандат у Львові!

Ми не завелися теж на загалі українських мас. *При нинішніх умовинах ці маси здали чудовий іспит зрілости! При нинішніх умовинах* можемо говорити про повну українську побіду. Бо в нинішніх умовинах можна було не дивуватися теж, коли би до сойму ввійшло і 10 а не 21 українських послів.

Wyciąg z protokolu wspólnego z dnia 14 listopada 1930 r. Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 246 (12612) czasop. „Dilo“ z daty Lwów dnia 8. listopada 1930 r. do Sygn. VI 1. Pr. 328/30 na posiedzeniu niejawnem w dniu 14. listopada 1930 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanowił: uchylić dokonaną dnia 7. listopada 1930 r. przez Prokur. Sądu okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo“ Nr. 250 (12.616) z daty Lwów dnia 8. listopada 1930 r. Uzasadnienie: w treści czasopisma pt. „Dilo“ nie można dopatrzeć się znamion jakiegokolwiek czynu karygodnego.
Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność: Cipanowicz
starszy sekretarz.

# Ще про автономію Закарпаття.

**Комісія для справ автономії. — Поширення компетенції ґубернатора. — Актуальні справи. Урядовці з Закарпаття. — Кльофач. — Проект Куртяка.**

Ґубернатор Закарпаття д-р А. Г. Бескид, який останніх десять днів переговорював з урядом ЧСР у справі переведення автономії Закарпаття, в середу 12. листопада приймав у товариському клюбі в Празі представників парляменту, урядів і кореспондентів ґазет. На рефераті Бескида присутні були: голова сойму Малипетр, голова сенату д-р Совкуп, шеф секції канцелярії президента д-р Шісль, богато послів, директор земського банку д-р Роос і богато інших.

Як подає „Народні Політика“ і „Ческе Слово“, ґубернатор привитав присутних двома мовами: „русинською“(?)*) і чеською. Далі він зробив заяву такого змісту:

„Президент Масарик висловив клич: „За все більший і більший поступ!“. Я оптиміст і цілком згоджуюся з цим кличем. Уже минуло більше як 100 років з того часу, як на Закарпатті завмерло всяке національне життя. Не було там ні російських шкіл, ні російських книжок. Тепер-же на Закарпатті ми бачимо не лише національне вбрання, але й російські, школи, російські бібліотеки і т. п.

Першим питанням є справа господарська. Я вірю, що коли земельна й лісна реформа буде переведена відповідно до природніх богацтв нашої землі, то це спрявтиме скріпленню звязків між нами й іншими народами республики.

Другим питанням є народнє здоровля й гієна. В цьому напрямі на Закарпатті в останній час можна спостерігати значний поступ, який настав завдяки старанням Чехословацького Червоного Хреста та ініціятиві в цій справі його голови д-ра Аліци Масарикової.

В справі народньої освіти теж можна бачити деякий поступ. Але, на жаль, цілковите упорядкування цієї справи має перепону в т. зв. „питанні мови“, яке дуже ускладнилося впливами еміґрантів з Галичини, (!) що не сприяє ні республиці ні Закарпаттю (!!). Хаос, який запанував у питанні мови, ґрунтується не на фільольоґічній, але на політичній основі. Я переконаний, що з заведенням автономії він зникне. Згоджуюся з поглядом, аби для чеських дітей в Закарпаття були побудовані чеські школи. Але є важне, щоби й місцеве населення мало повну змогу вчитись у школах своєю матірньою мовою.

Четверту справу — церковну — справедливо буде рішити в напрямі цілковитої свободи віри, але з умовиною, що церк. життя не буде суперечити інтересам республики та інтересам Закарпаття.

В справі заведення автономії Закарпаття я мушу заявити, що, як представник Закарпаття ще в мадярському соймі і як його офіційний делеґат на мирову конференцію, себто як один з тих, хто Закарпаття злучував з Чехословаччиною, уважаю конечним, щоби його автономія була негайно переведена, згідно з міжнародньою умовою та конституцією ЧСР.

Стверджую, що всі обєктивні факти, як на Закарпатті, так і в цілій республиці, говорять про те, що настав час, коли наша автономія мусить бути здійснена.

З радістю зазначую, що і голова уряду, і міністри, з якими я мав змогу говорити, цілковито признають наші вимоги і згоджуються з ними. Уважаю дуже важною обставину, що при міністерській раді утворено спеціяльну комісію для питань автономії та для вироблення нової компетенції для ґубернатора.

Є також важним те, що ця реформа буде переведена за цілковитою згодою наших громадських чинників.

Мені, як ґубернаторові, і всьому населенню нашої країни булоб дуже приємним почути запевнення урядових кол, що при автономічному

*) „Народні Політика“ всюди вживає виразу „руски“, а не „русінськи“, хоч Бескид певно мав на увазі як українські, так і московські школи й бібліотеки разом.

упорядкуванні адміністрації Закарпаття уряди його будуть обсаджуватись особами з місцевого населення.

З вдячністю підчеркую інтерес, який публичні чинники у Празі виявляють до Закарпаття. Я був би щасливий бачити їх в Ужгороді, як своїх гостей, щоби договоритися з ними у всіх справах, на яких залежить не лише Закарпаттю, але й цілій Чехословаччині".

На цей виступ губернатора відповів сенатор В. Кльофач (Н. С.), який здоровив Бескида, як каже „Ческе Слово", „звучною російською мовою" (?).

Кльофач звернув увагу на те, що між вимогою автономії, піднесеною ґубернатором, і голосами про автономію, які доходять до Праги зі Словаччини, є глибока ріжниця.

„В особі ґубернатора — казав він — ми можемо бачити запоруку, що автономія та прямування до неї не будуть зловжиті, але навпаки: Чехословаччина буде нею скріплена. Закарпатське населення мусить знати, що ми виконуємо свої умови, але не може від нас жадати, щоби ми все виконали за одну ніч... Автономія Закарпаття буде переведена в інтересах Закарпаття і цілої республики. Сьогодня вона вже є лише питанням поступового розвитку і першим кроком до неї буде нове означення компетенції ґубернатора".

Далі Кльофач заявив, що на доказ доброго ставлення чехів до Закарпаття буде заложене в четвер 13. листопада „Товариство Приятелів Закарпаття", яке доложить усіх своїх старань, щоби бути помічним урядові при справедливому і розумному розвязанні ним закарпатських справ.

На зборах крім Кльофача говорили ще б. посол д-р Камінський та сенатор Цурканович (обидва закарпатські аґрарники-москвофіли).

Крім цих публичних заяв, преса сповіщає, що політичні ґрупи вже конкретно працюють над проєктами закону про автономію. Так напр. повідомлялось, що клерикальна партія свій проєкт уже розглядала й ухвалила. Про те, як він виглядає, покищо нічого невідомо.

В Ужгороді таксамо робляться спроби до зроблення власних проєктів. Так наприклад „Народні Освобозені" з 14. листопада публікує один з таких проєктів, а саме проєкт Куртяківського „Автономного Хліборобського Союзу". Цей проєкт має 50 точок і спирається на чехословацьку конституцію. Одна з перших точок проєкту говорить, що автономну область Закарпаття, згідно з мировою умовою та конституцією, складає вся територія, заселена українцями (русинами). Границю між Закарпаттям і Словаччиною встановить, на підставі зголи обох цих народів або плебісциту, чехословацький парлямент. Окрема точка потверджує нероздільність Закарпаття і Чехословаччини. Закарпатський сойм буде мати 45 послів (які досягли 30 років та є громадянами ЧСР). Вибирати цих послів мають право всі мешканці Закарпаття, що досягли 21 року, без ріжниці полів. Ґубернатор мусить мати не менше 35 років, бути громадянином ЧСР, жити в ЧСР перед обранням принаймні 5 років і мусить говорити й писати українською мовою. Ґубернатора призначає президент Республики на предложення уряду з 3 кандидатів, висунених соймом. Ґубернатор не підлягатиме урядові в Празі, але має стояти нарівні з урядом, як його член без портфелю. Ґубернатор є відповідальний перед парляментом і соймом. Він управляє краєм при помочі автономії адміністрації, яка складається: з внутрішньої адміністрації, шкільництва, культу, освіти, хліборобства, лісів, здоровля, соціяльної опіки, публичних робіт, земських фінансів і судів I. і II. ступня. Тут проєкт спирається на заяву бувш. мадярського уряду Каролі, який після війни передав Закарпаттю ліси, копальні та публичні праці. З автономії вилучені галузі, які мають загально-державне значіння: почта, залізниці, військо, державні фінанси і найвищий суд. Єдине державне громадянство зберігається.

У вище наведених проявах ріжних політиків та діячів виразно позначаються приготування до скорого заведення автономного ладу на Закарпатті. Не будемо шукати за причинами активізації цеї справи саме під цю пору, хоч вони надзвичайно цікаві. Правдоподібно ґрунтуються вони більше на взаємовідносинах між поодинокими політичними ґрупами, ніж на становищі міжнародного характеру. Для українського населення важне те, що наконець воно дістане те, що забезпечено йому мировими договорами.

*Д-р Е. В.*

# Вислід австрійських виборів.

(Від нашого кореспондента.)

*Відень, 14. листопада 1930.*

Головна виборча комісія у Відні подала дня 10. листопада в год. ½8 рано ось-який вислід виборів до Національної Ради: 72 соціяльних демократів, 66 християнських суспільників, 19 національно-господарський бльок і 8 „Гайматбльок".

У противенстві до виборів з 1923-ого і 1927-ого років, коли всі партії чванилися перемогою, тим разом можна сказати, що всі партії програли.

Соціяльні демократи, що правда, зискали один мандат (у Відні) і є їх тепер 72 проти 71 у старому парляменті, але не дуже то урочисто святкували „перемогу". По попередніх виборах 1927-го року соціялістичний „Абенд" грубими буквами повідомив своїх читачів написом: **„Sieg! Sieg! Sieg!"** повідомляючи шумно про зиск 3-ох мандатів. Цього року наголовок „Абенд-у", як і інших червоних ґазет, був значно скромніший. Річ така, що соціялісти стратили в австрійській провінції 40.000 голосів. У ні зискали всього тільки 10.000 голосів, підчас коли горожанські партії у Відні зискали коло 27.000 нових голосів. Усіх червоних голосів на цілу Австрію є 1.509.000 проти 1.549.000 (41.2 проц. проти 43 проц.) перед трьома роками. А новий мандат у Відні соціялісти здобули тільки тому, що горожанські голоси розбиті на 4 листи (не рахуючи дрібніших партій): християнських суспільників, бльоку Шобера, „Гайматбльоку" і національних соціялістів. Коло 60.000 голосів останніх двох партій пропали у Відні без мандату, що уможливило ес-декам здобуття мандату.

Християнські суспільники мали в старому парляменті 73 послів, тепер тільки 66. Вони стратили отже 7 мандатів, а з тим і становище найсильнішої партії, котре займають тепер соціялісти. Очевидно, що богато бувших поклонників христ.-суспільників перейшло до більше радикального „Гайматбльоку" або до уміркованого бльоку Шобера. Але з огляду на те, що вибраних 8 нових гайматбльоківців, які не можуть створити парляментарної фракції (на таку треба 9 послів), будуть виступати правдоподібно спільно з фракцією христ. суспільників, то таки є вигляди, що останні й цим разом видвигнуть і переведуть на становище президента Національної Ради свого кандидата. В противному разі соціялісти малиб право на цю позицію.

„Національно-господарський бльок" і „Ляндбунд" з бувшим канцлером Шобером на чолі здобув 19 мандатів. Булоб 2—3 мандати більше, колиб „Ляндбунд" у Горішній Австрії та в Зальцбурзі не був виставив окремих лист, через що знов пропало марно понад 40.000 горожанських голосів. Бльок Шобера був поставлений тільки для виборчої акції. Тепер можна очікувати розпаду тої штучної констеляції на 10 „ляндбіндлерів", 5 членів т. зв. „ґросдайтше фолькспартай" та 4 особистих поклонників Шобера.

„Гайматбльок", себто та часть австрійських гаймверів, що не хотіла голосувати на „перестарілі" дотеперішні партії, зискав 8 мандатів, і то головно коштом „Ляндбунду" та християнських суспільників, а в значно меншій мірі (передовсім в Гор. Стирії) коштом соціялістів.

Як у Відні, так і в цілій Австрії горожанські голоси були роздроблені на кілька (5—8) партій, так, що соціялісти, хоч утратили 40.000 голосів, могли удержатися. Всупереч заявам ліберальних і червоних ґазет Австрії, можна ствердити, що вибори не означають ніякої перемоги демократичної ідеї. Вже це одно, що віддано понад 100.000 голосів на національних соціялістів (вони всеж таки лишилися без мандату),

**ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З 19. ЛИСТОПАДА 1930.**

АЛЬФОНС ДОДЕ. 61)

# МАЦІЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

— Справа поладнана — сказав він тріюмфальним тоном. — Від завтра пічнеться друк твоєї книжки. Буде це нас коштувати смішно мало — 900 франків. Я дам векслі по 300 франків, платні що три місяці. А тепер послухай далі. Ми будемо продавати том по 3 фр. і видрукуємо 1000 примірників. Отже книжка має нам принести 3000 франків, розумієш, три тисячі? З цього заплатимо друкарню, а відрахувавши один франк на примірнику, який мусимо дати книгарям і рецензійні примірники, зістає нам чистий рахунок — чистий як джерельна вода — 1100 франків доходу. Ну, що? Як на початок — то це зовсім гарно?

Нема ніякого сумніву, що гарно. Не треба вже гнатися за невпійманими зорями, не треба кланятися перед дверима книгарень і можна буде відложити 1100 фр. на відбудову родинного огнища. Ах, яка це була радість цього вечора в дзвіниці в Сан Жермен! Які пляни, які мрії! А пізніше день за днем, яка насолода, що спливала крапля за краплею: ходити до друкарні, робити коректу, вести дискусію про колір окладинок, глядіти на ще мокрий папір зпід машин, із свіжо задрукованими сторінками, бігати двічі-тричі денно до палітурника і врешті — поворот до дому з першим примірником у тремтючих пальцях... Скажіть, чи є більша приємність у світі?

Самі розумієте, що перший примірник „Пасторальної комедії" належався чорним очам. Я заніс його сам цього-ж вечора в товаристві Якимця, що хотів бути свідком мого тріюмфу. Ми ввійшли до кремового сальону, горді, з ясними обличчами. Там застали ми вже ціле товариство. Я сказав:

— Пане Перрот! дозвольте, що я вручу Камілі свій перший твір — і передав книжку дорогій ручці, що тремтіла від щастя.

Ех! якби ви бачили, яким гарним „дякую!" відповіли мені чорні очі і з яким блиском читали заголовок. Перрот був трохи менше захоплений. Я чув, як він питається Якимця „по чому примірник?" і „скільки це може дати доходу?"

— Тисяч сто франків — відповів Якимцьо певним голосом.

Після цього почали тихцем довгу розмову, але я їх не чув. Мене охопила радість на вид, як чорні очі нахиляли свої довгі шовкові вії над моєю книжкою і гляділи на мене з подивом... Моя книжка! чорні очі! два щастя, які я завдячував свому опікунові Якимцеві...

Цього вечора, заки ми вернулися до хати, ми блукали вздовж розкладених столів книгарні під театром „Одеон", щоби переконатися, який рух робить „Пасторальна комедія".

— Почекай на мене — сказав Якимцьо — я розпитаю, скільки примірників продали.

Я похожав сюди й туди і споглядав крадькома на одну зелену обгортку з чорними берегами, що пишалася посередині інших книжок. Якимцьо вернувся за хвилину і був блідий, схвильований:

— Продали один примірник. Це добрий знак...

Я стиснув йому руку мовчки. Я був занадто зворушений і не міг говорити. Зате в глибині душі казав я собі: „Є в Парижі хтось, хто витягнув з кишені три франки, щоби дістати плід твого мізку, хтось, хто читає тебе та оцінює... Що це за людина?... Я дуже хотів би довідатися..."

І я небавком довідався, хто це, на моє лихо.

На другий день, коли я їв обід у молочарні поруч суворого мудреця, влетів туди задиханий Якимцьо. Витягнув мене на двір і каже:

— Маю велику новину... нині в 7-ій год. вечір їду з маркізом... до Ніцци, де вмирає його сестра... Може пробудемо там довший час... Не журися за мене... Маркіз дає мені подвійну пенсію. Зможу тобі присилати що-місяця 100 франків... А з тобою що таке? Ти зовсім блідий? Данильцю! не будь літваком! вертайся до ресторану, кінчи обід, замов собі пів літри вина на підбадьорення. Я біжу попрощатися з Перротами, дати деякі вказівки друкареві, мушу рознести рецензійні примірники по редакціях... Ані хвилини часу... Побачимося в хаті в пятій годині

І побіг вулицею, а я вернувся до ресторану Та я не міг уже їсти ні пити. Мій сусід мудрець випив за мене вино. Мене млоїло на саму думку, що Якимцьо полишить мене за кілька годин тут самого. Я надаремне думав про свою книжку та про чорні очі — це не розвіяло моїх думок про відїзд Якимця, мою самотність та відповідальність за все, що робитиму від нині.

Він вернувся, як казав. Дарма, що сам був дуже схвильований, прикидався до останньої хвилини дуже веселим. І аж до відїзду давав, як і досі, докази свого щирого, вірного серця, за яке я мусів його кохати. Він думав тільки про мене, про мої вигоди, про моє життя. Буцім-то складаючи свою валізу, переглянув усе моє білля та вбрання:

— Твої сорочки лежать у тім кутику... хусточки на боці, а за ними краватки.

А я йому на це:

— Замість своєю валізою ти журишся моєю шафою...

Коли ми зробили лад у валізі та шафі, закликали фіякра і поїхали на залізницю.

(Продовження буде.)

… ще більше обставина, що теж фашистівський „Гайматбльок“ зібрав 250.000 голосів, не рахуючи того, що й між християнськими суспільниками є кількох вибраних „гаймверівців“, вказує на те, що австрійські виборці зачинають орієнтуватися в інший, не демократичний бік.

Передчасно було би вже тепер щось говорити про склад нового уряду. Певне одно, що не буде горожанський уряд, де на першій скрипці й надалі гратимуть християнські суспільники. Але конечно треба їм погодитися з бльоком Шобера, або — якщо він розпадеться, як вище згадано, на 3 партії —, з найсильнішою групою його, себто з „Ляндбундом“.

*Віденець.*

## Ще один новий спосіб виборчої агітації.

Пишуть нам з Коломиї:

Дня 9. листопада ц. р. появилися в Коломиї виборчі відозви Б. Б. з підписами таких наших громадян: Бабюка Івана, Бараника Михайла, Гаврилюка Ілії, Левицького Богдана, Недільського Маркіяна, о. Стахурського Івана, Храпливого Івана та Якимової Олени. Всіх названих взивали на нараду в тій справі, одначе ніхто з них на нараду не пішов і своєї згоди на підписання відозви не давав. Автори цієї відозви, підписуючи під нею наших відомих громадян, числили на те, що вони не зважаться на протест з огляду на свою службову залежність з або огляду на добро інституцій, які вони ведуть.

## Засуд б. сен. Козицького.

(ПАТ). Бувшого сенатора Козицького Сергія засудив повітовий суд у Рівнім на 18 місяців тюрми за протидержавну агітацію.

## Перемога революції в Бразилії.

**Причина бунту. — Уряд і автономія поодиноких країн. — Амнестія.**

По всій Бразилії — революція і переможний похід її провідників. Вона почалася ще минулого року як протест проти кампанії уряду підчас виборів на президента. Президент ужив військової сили як натиску на країну (стейт) Мінас Ґераес, що найрішучіше стояла на боці протидержавного кандидата д-ра Ґетуліо Барґаса.

Барґас став провідником повстання. Заворушення почалися під гаслом бунту не тільки проти президента республики Вашінгтона Люїс, але й проти всесоюзного парляменту. Парлямент позбавив країну Мінас Ґераес її справжніх представників, таксамо як це вже раз зробив із стейтом Параїба: не признав їх вибору, а на їх місце поставив своїх однодумців. Що більше — парлямент здушив усяку опозицію, забороняючи навіть дискусію про виборчі зловживання, про всі ті штучки, завдяки яким уряд вийшов переможцем.

Почалося від заворушень у Параїбі. Прийшло до атентату на великого патріота д-ра Хуана Пессоа і скінчилося проголошенням воєнного стану в усій частині краю. Уряд нарушив цим автономію краю Параїбі і почав погрожувати країні Ріо Ґранде до Суль, де президентом був д-р Ґетуліо Барґас. Тоді вибухла там революція, що перейшла до Мінас Ґераес і Параїба.

Збунтовані війська Параїби під командою бувшого старшини Тавори зараз у перших днях наступу зайняли стейти Пернамбуко, Аляґоас, Сеара, Маранґао і Ріо Ґранде де Норте. У північній Бразилії стояло під зброєю 30.000 революціонерів.

Революція вибухла з почування солідарности між поодинокими країнами, що почували загроженими свої автономні права з боку центральної влади. Боротьба йшла в обороні прав конституції. Революційний уряд, як це звичайно буває, проголосив загальну амнестію для всіх своїх ворогів. Була це демонстрація проти політики попереднього уряду, який прийшовши до влади в 1924 році відмовився проголосити амнестію для своїх політичних противників, так, що вони мусіли покинути кордони держави.

У цій хвилині революційний уряд тримає в своїх руках владу. Його тимчасовий представник, провідник повстання, Барґас, упевняє, що давні нормальні конституційні взаємини між центральним урядом і автономічними країнами наладнані.

**Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.**

## Наради в Женеві над роззброєнням.

Комісія для справ роззброєння засідає в Женеві понище як „підготовчий комітет“. Цей комітет мав перед собою рівні висновки супроти яких повинен був зайняти своє становище.

Внесок радянської делеґації був такий, щоби безпосередньо обмежувати всі роди воєнного матеріялу на підставі спеціяльних табель і одночасно обмежувати державні бюджети на воєнні потреби. За цим проєктом голосували Німеччина, Італія, Туреччина та Голяндія, а проти нього Анґлія, Сполучені Держави, Франція, Бельґія — разом 12 держав.

Італійська делеґація поставила змінений внесок, що подавав комбінацію обмеження зброєнь разом із обмеженням бюджету. І його відкинули 11 голосами проти 9.

Німці поставили свій внесок в останній хвилині, заявивши тільки загально, що треба застосувати принцип безпосереднього обмеження воєнного матеріялу. Така загальна формула поділила голоси учасників 9 за, 9 проти, а 7 невтральних. Делеґати Финляндії та Персії заявили дуже розумно, що не можуть голосувати за внеском не знаючи, як він виглядає на практиці.

Остаточно внесок про безпосередні засоби обмеження воєнного матеріялу відпав. Зате більшість членів комісії піддержала проєкт Анґлії, що найпрактичніше є обмежити державний бюджет держав. Французька делеґація домагалася, щоби зробити окрему нараду: як виглядатимуть практичні засоби для обмеження бюджетів. Над цим радитимуть на дальших засіданнях.

## Тайний договір Анґлії з арабами?

„Н. Фр. Прессе“ подає з Єрусалиму, що Анґлія мала тайні переговори із представником арабів, великим муфтієм і заключила з ним умову згідно з якою жидівська еміґрація до Палестини буде обмежена як також буде обмежена і кольонізація жидами арабської території. Рівночасно всеіндійський конгрес опублікував свою заяву про солідарність гіндусів із жидівським рухом в Палестині, так що Анґлія намагається зєднати собі симпатії магометан в Індії для боротьби із гіндуським національним рухом.

## Кінець конференції „круглого стола“.

Конференція „круглого стола“ закінчилась. Анґлійська преса скептично називає її найбільше безплодною конференцією від часів війни. Між урядом Анґлії та домініями не вдалось осягнути порозуміння. Так само нема порозуміння в справі зміни гіндуської конституції. Ясне тільки, що генерал-губернаторів доміній назначуватиме король у порозумінні з урядами доміній. Досі іменував їх уряд Анґлії. Закон, що нормуватиме відносини між Льондоном і доміліями ухвалить парлямент Анґлії в згоді з парляментами доміній. Суверенність Анґлії в кольоніях та домініях ненарушена. Індія далі підчинена анґлійському парляментові.



## Напад на італійського консуля.

На італійського консуля в Тулюзі напали протифашисти. В хвилині, коли консуль виходив з церкви після богослуження з нагоди роковин завішення зброї, група протифашистів напала нагло на нього. Поліції вдалося з великим трудом вирвати консуля з рук напасників. Поліція арештувала кількох протифашистівських провідників.

## Буревій над Виленщиною.

Над Виленщиною лютував страшний буревій. Він ушкодив понад 100 телефонічних ліній і заподіяв селянам богато матеріяльної шкоди.





## Страх перед Габсбурґами.

„Шікаґо Трібюн“ подає, що представники Малої Антанти звернулись до бельґійського уряду із інтервенцією, яка стоїть у звязку з поголосками про поворот Оттона Габсбурґа з Бельґії до Будапешту. Мала Антанта заявляє, що поворот Оттона може мати необчислимі наслідки.

## Японський премієр умирає!

Льондон, А. Т. Е. З Токіо подають, що стан здоровля премієра Гамаґуші погіршився. Лікарі досі не добули з його тіла кулі і можна сподіватись комплікацій. Міністрів, які були на маневрах в Гірошімі, покликано вернути негайно до столиці.

## Поанкаре про Німеччину.

Поанкаре помістив в „Ексцельзіорі“ статю, в якій протестує проти руху Гітлера в Німеччині. На його думку Німеччина на війні нічого не навчилась, і далі мріє про Ельзас-Льотаринґію. Німеччина непоправна: вона не хоче платити воєнних зобовязань і не дотримує обітниць як справжні більшовики. Хто прагне ревізії мирових договорів, той підготовляє нову війну.

## Заворушення в СРСР.

З Риги подають, що в околицях Пскова вибухли поважні селянські заворушення. Іде бій між селянами і відділами ДПУ. Під Еліною і Дубками артилерія острілювала цілі села. Спалено Опочку й Острів.

## Знов не хочуть вертати до Москви.

„Руль“ подає, що урядовці радянського торговельного представництва в Берліні, Левін і Парпаров перейшли до еміґрації і не хочуть вертати до Москви, хоч їх туди просять. „Руль“ заповідає сензаційні ревеляції одного з цих неповоротців.

## Фантазія більшовицької преси.

У звязку з викриттям антибільшовицької орґанізації т. зв. „Промислової партії“ „Правда“ пише, що головний член тієї партії інжинір Рамзін використовував свої службові поїздки за кордон для звязку із еміґрацією, що він підписав із Анґлією та Францією умову, згідно з якою Анґлія дісталаб частину Кавказу і Баку, Франція і Польша малиб окупувати правобережну Україну, а Анґлія малаб експльоатувати частину південної України і т. д.

## „Вісти“ не в ласці.

„За Свободу“ подає з Харкова, що радянська влада почала чистку в редакції офіціяльного часопису „Вісти“. Всі співредактори мусять подати владі свої життєписи, очевидно визнати головно, що хто робив підчас революції. Редактора (головного) Касняненка усунено зі складу редакційної колеґії за критику влади при виконанні „хлібозаготівлі“.

# Виборчі висліди.

### ПРИДІЛ МАНДАТІВ.

(ПАТ). Приділ мандатів на листи в поодиноких виборчих округах виглядає так:

**Округа 1.** Варшава-місто листа ч. 1 — 7 манд., 4-ка 3, 7-ка 1, 17-ка 1, 18-ка 1. Льокальна листа Роб.-сел. Єдність 1 манд., **округа 2.** Варшава-повіт: 1-ка 3, 4-ка 1, 7-ка 1, **округа 3.** Седльці: 1-ка 2, 4-ка 2, **окр. 4.** Острів Мазовецький: 1-ка 1, 4-ка 2, 7-ка 1, **окр. 5.** Білосток: 1-ка 4, 7-ка 1, 19-ка 1, **окр. 6.** Гродно: 1-ка 3, 19-ка 1, **окр. 7.** Ломжа: 1-ка 1, 4-ка 3, **окр. 8.** Цеханів: 1-ка 1, 4-ка 3, 7-ка 1, **окр. 9.** Плоцк: 1-ка 2, 7-ка 3, **окр. 10.** Вроцлавек: 1-ка 2, 4-ка 1, 7-ка 2, **окр. 11.** Лович: 1-ка 2, 4-ка 1, 7-ка 2, **окр. 12.** Гродзіск-Блоне: 1-ка 3, 4-ка 1, 7-ка 2, **окр. 13.** Лодзь-місто: 1-ка 4, 17- 1, комуністи 2, **окр. 14.** Лодзь-повіт: 1-ка 3, 4-ка 1, 7-ка 2, **окр. 15.** Конін: 1-ка 2, 4-ка 1, 7-ка 3, **окр. 16.** Каліш: 1-ка 3, 4-ка 1, **окр. 17.** Ченстохова: 1-ка 3, 7-ка 2, 19-ка 1, **окр. 18.** Пйотрків: 1-ка 2, 4-ка 1, 7-ка 2, **окр. 19.** Радом: 1-ка 3, 4-ка 3, 7-ка 2, **окр. 20.** Кельці: 1-ка 2, 4-ка 1, 7-ка 2, **окр. 21.** Бендзін: 1-ка 4, 7-ка 1, комуністи 1, **окр. 22.** Сандомир: 1-ка 2, 7-ка 3, **окр. 23.** Ілжа (Вежбнік): 1-ка 3, 7-ка 3, **окр. 24.** Луків: 1-ка 3, 19-ка 2, комуністи 1, **окр. 25.** Біла Підляська: 1-ка 1, 4-ка 2, 7-ка 1, **окр. 26.** Люблин: 1-ка 5, 4-ка 1, **окр. 27.** Замосте: 1-ка 2, 7-ка 3, **окр. 28.** Красностав: 1-ка 2, льокальн. Центролів 3 **округа 29.** Тчев: 1-ка 1, 4-ка 3, 7-ка 1, **окр. 30.** Грудзьондз: 1-ка 1, 4-ка 1, 7-ка 2, **окр. 31.** Торунь: 1-ка 1, 4-ка 2, 7-ка 2, **окр. 32.** Бидгощ 1-ка 1, 4-ка 2, 7-ка 2, 12-ка 2, **окр. 33.** Гнєзно: 1-ка 1, 4-ка 2, 7-ка 2, **окр. 34.** Познань місто 1-ка 1, 4-ка 3, **окр. 35.** Познань-повіт: 1-ка 1, 4-ка 2, 7-ка 1, **окр. 36.** Шамотули: 1-ка 1, 4-ка 2, 7ка 1, нім. виб. бльок. 1, **окр. 37.** Острів: 1-ка 1, 4-ка 2, 7-ка 3, **окр. 38.** Кор. Гута: 1-ка 2, 13-ка 1, 19-ка 2, **окр. 39.** Катовиці: 1-ка 2, 12-ка 1, 19-ка 2, **окр. 40.** Тешин 1-ка 2, 12-ка 1, 19-ка 3, бльок соц. 1, **окр. 41.** Краків-місто 1-ка 2, 7-ка 1, 14-ка 1, **окр. 43.** Вадовиці: 1-ка 4, 7-ка 3, **окр. 44.** Новий Санч: 1ка 6, **окр. 45.** Тарнів 1-ка 3, 7-ка 4, **окр. 46.** Ясло 1-ка 3, 7-ка 3, **окр.** 47. Ряшів 1-ка 5, 4-ка 2. (Віддано голосів 184.103, з того важних 174. 417. Неважних 9.626. На листу ББ віддано голосів 109.263, на 4. листу 65.214 гол. Українську листу в тім окрузі уневажнено.

**Окр. 48. Перемишль.** На 400 окр. комісій поданий вислід із 238 комісій **11-ка 20.262 голосів.** Вибраний: **д-р Вол. Загайкевич,** адвокат (бувш. посол) УНДО. 1-ка 67.221 гол. 4 манд., 7-ка 27.896 гол. 1 манд., 14-ка 9.246 гол., **окр. 49. Самбір** на 322 окр. комісії поданий вислід із 211 комісій. **11-ка 37.650 голосів.** Вибрані: **Гр. Тершаковець,** господар (б. посол) УНДО, **д-р Ст. Біляк,** адвокат (б. посол) УНДО. 1-ка 78.338 гол. 4 манд., 7-ка 11.727 гол. **Окр. 50. Львів-місто:** 1-ка 2, 14-ка 1. Четвертий мандат ще нерішений. **Окр. 51. Львів-повіт: 11-ка 3 м.** Вибрані: **д-р Дм. Левицький,** адвокат (б. посол, голова УНДО), **Вол. Кохан,** господар (б. посол) УНДО, **Мілена Рудницька,** учителька (бувш. посолка) УНДО. 1-ка 4 манд. **Окр. 52. Стрий:** 11-ка 85.617 гол. Вибрані: **Ост. Луцький,** кооператор (б. посол) УНДО. **Дм. Великанович,** нар. учитель (б. посол) УНДО. 1-ка 123.051, 3 манд., 7-ка 14.996 без мандату. 14-ка 32.419 гол., 1 мандат. **Окр. 53. Станиславів:** Управнених до голосування: 355.648, віддано важних голосів 350.823, уневажнено 5.325 гол. **11-ка 114.341 гол., 3 манд.** Вибрані: **д-р Ів. Макух,** адвокат (б. сенатор) УСРП. **Мих. Галушинський** (б. сенатор) УНДО, **Мих. Вахнюк,** нар. учитель, УСРП. **Окр. 54. Тернопіль.** Управнених до голосування: 500.155, голосувало 388.461, важних голосів: 387.519, уневажн. 944 гол. **11-ка:** 120.712 гол., Вибрані: д-р **Ст. Баран** адвокат (б. посол) УНДО, **Сергій Хруцький,** ґімн. учитель, (б. посол) УНДО. **Олекса Яворський,** адв. кандидат (б. посол) УНДО. 1-ка 227.948 голосів, 7 мандатів, 4-ка 17 [illegible] гол., 5-ка 309 гол., 14-ка 17.297 гол., 1[illegible] 876 гол., 22-ка 2.661 гол. 26-ка 2 гол., **окр. 55. Золочів.** Управнених до голосування [illegible]602, голосувало 370.332, важних голосів віддано 368.712, уневажнено 1.610 гол. **11-ка 119.054 гол.** Вибрані: **д-р Яр. Олесницький,** адвокат, УНДО, д-р **Любомир Макарушка,** ґен. секретар УНДО, **Ст. Кузик,** адв. кандидат (б. посол) УНДО. 1-ка 193.141 голосів 6 мандатів, 5-ка 110 гол., 14-ка 19.927 гол., 17-ка 5.328 гол., 18-ка 91 гол., 22-ка 12.823 гол., 23-ка 9.083 гол., 24-ка 491 гол., 25-ка 9.163 гол., 26-ка 1 голос. **Окр. 56. Ковель** 1-ка 5 манд. (у цьому П. Певний та Мих. Тележинський). **Окр. 57. Луцьк: 11-ка** 1 манд. **Зеновій Пеленський,** журналіст (УНДО), 1-ка 5 манд. Вибрані: Я. [illegible], Микита Бура, А. Стефаник, К. Реус, Ст. Скрипник, **окр. 58. Кремянець:** 1-ка 5 манд. (у цьому вибраний Е. Богуславськийта В. Серафимович). **Окр 59. Бересте н. Б** 1-ка 5 м. **Окр 60. Пинськ:** 1-ка 5 манд. **Окр. 61. Новгородок:** 1-ка 6 манд. **Окр. 62. Ліда:** 1-ка 7 манд. Окр. 63. **Вильно:** 1-ка 4 манд., 4-ка 1. **Окр. 64. Свенцяни:** 1-ка 6 мандатів.

### МІСТО ЛЬВІВ.

Ще нині Львів не має точних підсумків відданих голосів на поодинокі листи. Томуто поданий цифровий вислід на листи поодиноких партій ще не повний. З дотеперішних підсумків голосів виходить, що **листа ч. 11 одержала 10.994 голосів,** ч. 1 — 46.145, ч. 4 — 13.249, ч. 7 — 13.094, ч. 14 — 30.988. Томуто листа ч. 1 здобула 2 мандати, листа ч. 14 — 1. За четвертий мандат йде боротьба між „одинкою" і „жидами" (14).

### ЗАГАЛЬНИЙ ВИСЛІД.

На основі провізоричних підсумків вислід виборів до сойму є такий:

**Український і Білоруський Виборчий Бльок ч. 11. одержав по поодиноких округах у Східній Галичині 17 мандатів, на Волині 1, разом 18 мандатів. Тому з державної листи приділено лише 3 мандати, себто разом 21 мандатів.**

ББ ч. 1. одержав по округам 203 мандатів, з державної листи 45, разом 248. Н. Д. ч. 4. — 54 мандатів, з державної листи 10, разом 64 мандатів Центролів ч. 7 — 67 мандатів, з державної листи 12, разом 79. Німці ч. 12. — 5 мандатів. Сіоністи в Галичині ч. 14 — 4 мандати, в Конґресівці ч. 17. 2 мандати. Агуда ч. 18. — 1 мандат, Х. Д. ч. 19 — 12 і 2 з державної листи, разом 14. Комуністи ч. 22. і ч. 23. — 6 мандатів.

---

## Подрібні висліди.

### ЛЬВІВЩИНА.

**Зашків.** Управнених 1015. голосувало 731. Одержали: 11 — 509, 1 — 162, 7 — 59, 1 унев.

**Завадів.** 11 — 91, 1 — 104, 7 — 8.

**Чижиків.** 11 — 496, 1 — 83, 7 — 7.

### ВИБОРЧА ОКРУГА 55. (ПОВ. ЗОЛОЧІВ).

Села: **Кути-Брахівка.** Управнених до голосування 1.258, з цього поляків 99+45. Голосувало 935. Вислід: 11 — 780 голосів, 1 — 140, 24 — 12, 23 — 3.

**Цішки:** Управн. до голосування 602. Вислід: 11 — 134 гол., 1 — 39, 23 — 136.

**Соколівка:** 11— 568, 1 — 556, 14 — 109.

---

### ВИСЛІД ВИБОРІВ У ДАНЦІҐУ.

Оконечні висліди виборів у Данціґу такі: Соціялісти здобули 19 мандатів, втратили около 13.000 голосів у порівнанні з попередніми виборами. Націоналісти здобули 10 мандатів, тратять більше ніж 10.000 гол., гітлерівці 12 манд., здобули около 29.500 гол.,комуністи 7 манд., здобули більше ніж 8.000 гол., католицький центр 11 манд., здобув ок. 3.000 гол., нім. данціґська господарська партія 3 манд., втратили около 2.000 гол., нац.-ліберали 2 манд., втратили около 4.000 гол., німецькі ліберали 2 манд., втратили около 4.000 гол., партія нім. лібералів 1 манд., втратила ок. 3.000 гол., Союз Праці 2 манд., здобули 300 гол. Нові листи, як Союз Залізничників і портових робітників 1 манд., нім.-нац. союз 2 манд., поляки 2 мандати, здобули 450 гол. Соціялісти в порівнанні з 1927 р. втратили одну четвертину мандатів, а націоналісти майже одну третину. Центр удержався при давній скількости. Під оглядом скількости мандатів комуністи здобули ок. 80 проц. голосів. Велику невдачу потерпіли нім. ліберали та нац. ліберали, що втратили майже половину дотеперішних мандатів.

### САБОТАЖ?

Біля Яворова на полі зайнялася стирта сіна на фільварку Ст. Ляховича. Вогонь погасили. Польські джерела повідомляють, нібито це був саботаж і буцімто на місці найшли фляшку сірчаної кислоти.

### ЛІКВІДАЦІЯ ТЮРМИ В БЕРЕСТІ Н. Б.

Варшавські ґазети повідомляють, що у Варшаві є полк. Бернацький, теперішній командант твердині Бересте, де сидять арештовані бувші посли. Дня 18. листопада Бернацький іде до Берестя і на днях кидає становище коменданта берестейської твердині, а назад одержить команду полку. Ті зміни в Берестї є в звязку з ліквідацією тюрми бувших послів в Берестї. Їх порозвозять по вязницях, які є в тих місцевостях, де будуть вестися їх процеси. Одначе більшість берестейських вязнів перевезуть до свєнтокшиської тюрми.

---

## До всіх Повітових Виборчих Комітетів.

**У всіх виборчих справах просимо звертатися на адресу: Краєвий Виборчий Комітет Українського і Білоруського Виборчого Бльоку, Львів, вул. Гродзіцьких ч. 2/II. пов. (біля Ринку).**

**УКРАЇНСЬКИЙ І БІЛОРУСЬКИЙ ВИБОРЧИЙ БЛЬОК.**

---

### БАБУСЯ ПОМЕРЛА У ВИБ. ЛЬОКАЛІ.

У виборчім льокалі у Львові в школі Марії Магдалини захоріла якась бабуся. Заки зявилася рятункова стація, бабуся померла на удар серця. Ствердили, що це 74-літня Марія Живінська, вдова по урядовцеві, що жила при вул. Льва Сапіги ч. 47. Вона хоч була хора, далася намовити та пішла голосувати. — У школі Сенкевича в юрбі, що ждала на черґу голосування, потрутили 32-літн. трамваєвика Равта (Богданівка 25), його потоптали, так що зазнав богато контужень. Рятункова стація заосмотрила раненого та приказала відвести його до дому. — В сутолоці виборець Хруст вибив шибу та зранився в руку. — В школі при вул. Замарстинівській у стиску струтили зі сходів Цилю Кавфман і при цьому вона потовклася на лиці та нозі. Після 6. год. веч. у тійсамій школі збили жарівку, а в темряві вдарив хтось і зранив у голову 65-літн. Ром. Ородіра.

### САМОГУБСТВО КОМАНДАНТА ВІЙСЬК. ШПИТАЛЮ.

Майор-лікар д-р Яр. Свеховський, командант військового шпиталю у Станиславові застрілився у шпитальному будинку. Причина самогубства невідома.

### ПОЖЕЖА В ЛУЦЬКОМУ КІНІ.

У Луцьку в кінотеатрі „Апольо" вибухла пожежа в механіковій кабіні. Серед публики счинився переполох; вона кинулася до виходу одиноких дверей в партері. Двох людей згинули, кількох було ранених. Пожежна сторожа вгасила вогонь.

### ВИБУХ У КОПАЛЬНІ.

У копальні „Сатурн" у Домбровськім басейні в глибині 200 м. вибухли ґази. Два шахтярі затроїлися.

### ЖЕРТВА ЗВАННЯ.

На головнім двірці у Львові у III. відділі підчас пересування возів упав на шини залізничий кондуктор Ант. Грушка (Сигнівка). Колеса відрізали йому праву ногу повище кістки. Рятункова стація заосмотрила раненого та непритомного відвезла у шпиталь.

На залізничому двірці Підзамче залізничник Мих. Крижановський (Оґіркова 2) впав під колеса пересуваного воза. Колеса роздавили йому ногу. Раненого перевезли д шпиталю.

### АВСТРІЙСЬКИЙ КАБІНЕТ УСТУПАЄ.

Переговори в справі створення парляментарної більшости в Австрії зупинилися з причини недуги о. Зайпеля. Рішення в справі уступлення Воґоінового кабінету западе після переговорів між міщанськими партіями. Всеж таки становище двох міністрів, що належать до Гаймвери, сталося дуже трудне, головно після промови Штаремберґа, який явно проклямував злуку Гаймвери з Гітлерівцями. Наслідком тієї промови буде передовсім розбиття між христ.-суспільною партією і Гаймверою та розлам у самій Гаймвері. Радикальна та фашистівська часть Гаймвери прилучиться до гітлерівців, поміркована остане вірною своїй первісній програмі понадпартійности.

# В дні 23. листопада

**голосуйте всі на листи „Українського і Білоруського Виборчого Бльоку“ число 11**

## Ревізії й арештування.

### КОЗОВА.

Дня 11. листопада ц. р. звільнено з бережанської тюрми д-ра Миколу Стадника, адвоката в Козовій, що дня 22. вересня був удруге арештований, перебувши в тім 10 днів голодівки, а саме від 22. IX. до 26. IX., відтак 15. і 16. жовтня, а вкінці від 28. X. до 31. X. ц. р. За це управа тюрми і прокуратор дисциплінарним шляхом хотіли його вивезти разом з д-ром Західним і д-ром Бемком до іншої тюрми (до Вронок) і тільки через обезсилення його внаслідок тих голодівок відступили від його вивезення.

### ПЕРЕМИШЛЯНЩИНА.

Дня 5. ц. м. в селі **Білім**, пов. Перемишляни, замісцеві поліційні відділи перевели ревізію в читальні „Просвіти“, в кооперативі, в селян Степана Глови, Івана Курка, Лещишина, Зварича та в місцевого пароха о. Аркадія Гуглевича якого арештовано і відставлено до Бережан. — Дня 16. ц. м. в тому селі арештовано мужів довіря листи ч. 11. Зварича і Юркова.

### КУЛИКІВ.

**В Куликові** арештовано Тифона Лахмана, українця, церковного маляря, за розкидування летючок ч. 11. Арештованого відставлено до станиці поліції в Куликові, де його переслухували дуже довго. В Куликові арештовано ще кількох українців, а між ними члена виборчої комісії Шлака.

### НА ВОЛІ.

Повідомляють нас з **Чорткова**, що дня 8. с. м. випущено на волю о. Миколу Іванюка, пароха Джурина, арештованого 26. жовтня під закидом переховування протидержавних летючок.

## Громадяни!

**Просимо подавати нам негайно короткі звідомлення з місць з переведених виборів, а зокрема точні дані про всякі виборчі зловживання.**

**Сповніть свій обовязок!**

## На найважнішу справу.

**З кругів „Рідної Школи“.**

Здається, нема вже нині українця в краю чи за кордоном, який не здавав би собі справи з того, що найважнішою під цю пору справою є запевнити доцільне виховання й навчання української дітвори й молоді — себто справа рідної школи.

Важкі проби й тяжкі матеріяльні страти мала „Рідна Школа“ в останньому часі, а тому, що відомі, нікими непередбачені обставини не дали змоги цього року перевести традиційної осінньої збірки на „Рідну Школу“ — попала ця одинока наша виховно-шкільна установа в небувалу фінансову скруту, яка грозить необчисленими наслідками.

Та наше громадянство, хоча чимало понесло шкід і страт, поспішило на заклик Головної Управи „Рідної Школи“ з надзвичайними датками, щоби дати змогу перетримати цю фінансову крізу, і тимсамим виявило зрозуміння для цеї найважнішої справи.

Про тернопільську кооперативу **„Будучність“**, яка з продажі своїх знаменитих паперців „Калина“ жертвувала в минулому році 2.848.35 зол., а цього року по кінець жовтня прислала 3.842.79 зол., була мова в статті „Громадянський обовязок українських установ“.

Тепер приходиться нам занотувати подібний відрадний обяв високого розуміння значіння „Р. Ш.“ Фірма **Ів. Калитяк,** склад вугля і дров у Львові при вул. на Байках ч. 14. дарувала для „Рідної Школи“ **20 (двацять) тон, себто 2 ваґони дров на опал львівських народніх шкіл „Р. Ш.“, а опріч того 3.000 цегол на відбудову знищеного бомбою будинку 5-клясової школи „Р. Ш.“ ім. Князя Льва у Львові** — все з доставою.

Отся поважна піддержка змагань „Рідної Школи“ українським купцем і підприємцем вказує найкраще, де українське львівське громадянство й українські товариства й установи повинні покривати свої запотребування вугля і дров. Бо безперечно — в першій мірі заслуговують на найбільшу підтримку ті українські установи й підприємства, що правильно й совісно сповнюють свої обовязки супроти „Рідної Школи“.

У свому часі ще повернемо до цеї справи та постараємося подати циферне зіставлення, скільки наші центральні, повітові й місцеві продукційні, торговельні й інші економічні установи та підприємства складають на найважнішу в теперішньому часі справу — на „Рідну Школу“.



## НОВИНКИ



— **До Передплатників Української Загальної Енциклопедії.** Адміністрація В-ва Українська Загальна Енциклопедія пригадує всім заінтересованим, що належність за твір УЗЕ треба вплачувати **лише** на адресу: **Покутський Союз Кредитовий в Коломиї, Народний Дім, чекове конто П. К. О. ч.: 153, 492** та, що за вплати спрямовані куди-інде **не бере жадної відповідальности.** При цьому просить всіх ВП. Довжників вирівнати залеглу передплату, бо В-во стоїть перед закінченням **першого тому** і потребує значнішої готівки на покриття видатків за ґеоґр. мапи та ілюстраційні таблиці. Без огляду на загальну економічну крізу дальші зшитки Енциклопедії будуть появлятися правильно щомісяця, так, що приблизно до кінця 1931 р. все її видання буде вповні закінчене. — **Адміністрація У. З. Е.** 904 1—3

— **Шкільництво Закарпатської України.** Закарпатська Україна має тепер 663 народних шкіл, з чого 392 українських (руських), 145 чеських, 13 німецьких, 5 українсько-мадярських, 3 румунські. Між учителями є 684 українців, 263 чехів, 168 мадярів, 28 жидів, 22 німці, 3 румуни. Учнів є 56.196 українців, 14.339 мадярів, 12.977 жидів, 3.473 чехів і словаків і 68 поляків.

— **На зиму.** Зі складу музичних інстументів В. Бачинського, Хорущина 7. украв злодій футро вартости 3.000 зол. — У Теодори Бобеляк крізь відчинене вікно в подвірі вкрав злодій білий кожух, покритий чорним сукном, вартости 400 зол., золоті ковтки вартости 18 зол. і 400 зол. готівкою. — На залізничій стації Персенківка злодії розбили ваґон товарового поїзду ч. 471. і забрали 3 скрині кальошів. — У ресторані Аштабського при вул. Собіського 9. вкрав хтось Баранському (Ісаковича 18) пальто, коли він обідав.

— **Пожежа.** В селі Лопянці в Долинщині вибухла пожежа, яка спопелила 32 господарських будинків і хат. Шкода виносить 120.000 золотих. В селі є підозріння, що вогонь підложила під хату одного господаря молода жінка, яка з ним посварилась і грозила, що пустить його з димом.

— **Перед судом** у Львові відбулась розправа проти 19-літнього робітника Мартина Пістуна зі Сокільник, який вертаючи зі Львова із забави, убив свого товариша Тому Козакевича. Розправа виявила, що вбивство виконано у пяному стані, без свідомого наміру позбавити життя Козакевича та що обидва приятелі були до безтями пяні, тому вбивника засуджено тільки на 3 місяці вязниці.

— **Чому Данілов утік до Польщі?** Як відомо, до Польщі утік командант полку червоної армії Данілов. При дальшому переслуханні він заявив, що покинув СРСР тому, бо в його полку викрили антибільшовицьку орґанізацію, до якої належав і він.

— **Арештування комуністів у Кракові.** У Кракові арештовано 10 комуністів, яких обвинувачують в кольпортажі комуністичних відозв. В одного з тих арештованих сконфісковано великий склад відозв, перехований у пивниці.

— **Також „жертва праці“.** Тому, що на залізничій лінії Краків-Забержів злодії надто дошкулювали пасажирам, влада вислала туди поліційні стежі. Один злодій, переслідуваний поліціянтом, почав утікати і відстрілюватись револьвером. Поліціянт стріляв до злодія і вбив його. Виявилось, що в його кишені було аж 5 чужих портфелів з грішми, але як злодій називається це ніхто не знає.

— **Батя купує два літаки.** Відомий чеський промисловець Тома Батя, який перед війною був звичайним шевським челядником, а тепер має одну із найбільших шевських робітень у світі і заливає цілу Европу своїми виробами, закупив у Льондоні два літаки, щоби облекшити собі комунікацію між філіями свого підприємства.

— **Вбиті на похороні.** У похороні трьох робітників, що згинули в будівляній катастрофі у Мадриді, взяли участь страйкуючі робітники будівельного промислу. Вони хотіли зібратися в середині міста. Інтервеніювала поліція. В сутичці згинуло трьох людей, 5 було легко, а 50 тяжко ранених.

— **Убили чекіста.** Підчас святкування роковин революції, в Москві на Червоній площі найдено вранці трупа чекіста Сергія Флорова, який за часів Леніна був предсідником ЧК та славився своєю жорстокістю. Підозрівають, що його вбили вороги більшовизму і що це вчинили вони навмисне в роковини комуністичної революції.

— **Німецьке студенство.** Німецька преса оголошує цікаву статистику високих шкіл в Німеччині: в 1914 р. в Німеччині студіювало на високих школах 77.000 студентів; в 1925 р. студентів було 89.000; в 1929 р. вже 123.000, а в 1930 році німецькі високі школи виховують 132.000 студентів горожан Німеччини. Між цими студентами 1930 р. є 46 проц. дітей урядовців, 11 проц. дітей великих промисловців, 22 проц. синів і дочок малих промисловців, 5 проц. селянських синів, а решта діти робітників та осіб вільних професій.

— **Серце тріскає з болю.** Що серце тріскає з болю, про це співалось тільки в піснях та писалось в літературі. Але на днях у Берліні одна старенька жінка відвідала в лічниці свого чоловіка і застала його мертвого. Вона впала на місці трупом і лікарі ствердили, що її серце розірвалось з болю на двоє.

— **Дбає про зуби.** Американський лікар Юрій Істман дарував міліон долярів на уряджения дентистичної клініки для учнів середніх шкіл у Ню-Йорку.

— **Дотепність Бернарда Шова.** Коли Бернард Шов вернув із Греції до Льондону, одна його приятелька спитала: Пане Шов! Чи справді всі грецькі жінки мають грецькі носи? — Очевидно що грецькі, а не англійські, бож хіба не може кожна грекиня, яка вродила дитину, їхати зараз до Англії і спроваджувати для дочки такий ніс як ваш!

— **В Румунії послам буде гірше.** У Румунії мають зменшити платню послів. Посли, що мешкають у Букарешті, замість 1000 леїв місячно, діставатимуть тільки 500, а ті, які з провінції, то замість 1000 леїв дістануть лиш по 800 леїв місячно.

— **Роззброєння.** Американська преса пише, що в 1931 р. Злучені Держави видадуть на розбудову воєнної фльоти 140 міліонів долярів. Будується новий кружляк вантажности у висоті 10.000 тон, 4 підводні лодки наймодернішого типу.

— **Гробниці гунів.** Підчас будови ґімназії в Кечкеметі на Мадярщині, викопано гробницю, яка походить із V. віку по Христі. Археольоги ствердили, що ця гробниця побудована гунами. В гробниці найдено ручну зброю, золоту посуду, жіночі прикраси і перстені. Кістяки похоронених, жінки і чоловіка, збереглись у цілости.

— **Король бандитів умирає.** Як це вже писалось противники постріляли „короля бандитів“ в Ню Йорку Джека Даямонда. Він лежить у лічниці і ним інтересується цілий Ню Йорк та Шикаґо, особливо жіноцтво, в очах якого цей бандит виріс на цікавого, романтичного авантюриста. Останніми днями в ранах Даямонда явилась ґанґрена і він бореться зі смертю.

— **Особисті вісти.** Микола Вишиванюк, родом з Раківчика, пов. Коломия, здобув 13. XI. 1930. диплом маґістра фільософії у люблинському університеті.

## Нові книжки й журнали.

### НОТИ.

**Я. Ярославенко: МАНДОЛІНКИ**, українські пісні на скрипку або мандоліну. Накладня „Торбан“. Львів. Сшиток перший: Кладочка, кладочка; Сшиток другий: Ми сини могутньої України; Сшиток третій: Ой по горі, по горі; Сшиток четвертий: Ой та зажурились; Сшиток пятий: Ой згадав комарик; Сшиток шестий: Прощай, дівчино; Сшиток семий: Ой чогож ти зажурився; Сшиток осмий: Вийшли в поле косарі.

## СПОРТ

### Руханка в Соколі-Батьку.

Руханкова Секція „Сокола-Батька" подає до відома своїм членам, що руханка відбувається з днем 17. листопада ц. р. у вівтірки та пятниці від год. 8—9. веч.

Присутність усіх членів обовязкова, неоправдана неприявність на вправах є нехтуванням приписів статуту і тому Рух. Секція взиває всіх прибути в означеній порі до салі „С-Б" та в гурті засталювати свої сили.

**Руханкова Секція „Сокола-Батька".**

### За вхід до Ліги.

**Львів.** Лехія-82 п. п. (Бересть) 3:0 (вальковер). Тому, що берестейська дружина не приїхала, суддя Ґуліч відсвистав вальковер у користь Лехії.

**Корол. Гута.** АКС-Леґія (Познань) 2:0 (1:0).

Табеля змагань за вхід до Ліги виглядає тепер так: 1) Лехія 3 гри, 4 пункти, відношення воріт 13:2. 2) АКС 2 гри, 3 п., в. в. 4:2. 3) Леґія 3 гри, 3 п., в. в. 4:5. 4) 82 п. п. 2 гри, 0 п., в. в. 0:12.

### Рапід переможцем у змаганнях за чашу Сер. Европи.

В середу 12. ц. м. відбулися у Відні перед 40.000 видцями фінальні змагання за чашу Сер. Европи поміж віденським Рапідом і праською Спартою, які скінчилися перемогою Спарти у відношенні 3:2 (2:1). Але що в змаганнях у Празі з мин. тижня Рапід переміг праську дружину 2:0, то остаточним переможцем є Рапід, який побідив завдяки кращому відношенню воріт (4:3), здобувши тимсамим уперше чашу Сер. Европи.

## Дописи.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА. **(Відновлення кооперативи в Глещавій. — Випущені на волю з тернопільської тюрми. — Знищення памятника в Бернадівці. — Знищення памятника в Теребовлі).** Після півторамісячної нечинности відновлено заходом У. С. Кооператив у Теребовлі кооперативну крамницю в Глещавій, про історію якої вже писалося. — Вийшли на волю з тернопільської тюрми арештовані з Теребовельщини на початку жовтня (або при кінці вересня): 5. листопада ц. р. інж. Пасіка Володимир, арештований дня 26. вересня ц. р. під замітом приналежности до УВО. Того самого дня випущено з тернопільської тюрми 14-літню Евгенію Коломиєць і Сем. Оліярника з Глещави, яких підозрівали у тому, що то вони підпалювали селянські господарства в Глещаві. Задля недостачі доказів їх випущено. — В ночі дня 10. листопада ц. р. невідомі справники висадили в повітря памятник на цвинтарі в селі Бернадівка. Цей памятник поставлено щойно цього року. Вибух знищив памятних зовсім. На другу ніч, тобто з 10. на 11. листопада повторили невідомі люди атентат на памятник у Теребовлі коло церкви. Він був ушкоджений вже 1. листопада. Після того філія Т-ва Охорони Воєнних Могил його направила. А в ночі 11. листопада десь коло 2.15 год. збудив теребовельських мешканців страшний вибух. Другий вибух був значно сильніший від попереднього. З памятника впав і поломався хрест, а сам памятник сильно ушкоджено. Дуже потерпіла церква, в якій вилетіли буквально всі вікна. Таксамо вибух висадив бічні церковні двері з одвірками; в церкві самій ушкоджено передну баню. Про силу вибуху свідчать висаджені в цілім середмісті шиби. Дня 13. листопада дістав виділ філії Т-ва Охорони Воєнних Могил письмо з маґістрату, щоби памятник розібрати. На другий день прийшли маґістратські робітники і памятник розбирають. Маґістрат мотивує своє рішення тим, що присутність памятника загрожує публичному спокоєві.

## Жертви

### на відбудову школи ім. кн. Льва у Львові.

**3-ий виказ.**

На будову знищеного бомбою будинку 5-клясової всенародньої школи „Р. Ш." ім. Князя Льва у Львові при вул. Крупярській ч. 15. зложили дальше в золотих: 91) „Маслосоюз" Львів 100, 92) Михайло Галібей, кафляр — Львів 100, 93) „Земельний Банк" — Львів 50, 94) Малицький Микола — Шляхтинці 50, 95) „Взаїмна Поміч Українського Учительства" — Львів 50, 96) о. Мітрат Базюк Олекса — Львів 40, 97) учениці 7-кл. всенар. дів. школи „Р. Ш." ім. Шевченка — Львів 35.50 і кличуть учениць дів. школи „Р. Ш." ім. Грінченка у Львові, 98) Кооп. Банк „Дністер" — Львів 25, 99) Чобко Юрко — Львів 20, 100) д-р Прийма Остап — Львів 20, 101) д-р Ковшевич Роман — Львів 20, 102) Чередарчукова ж. проф. — Львів 20, 103) Н. Н. з Народної Торговлі — Львів 20, 104) Шкарпович Роман — Львів 20 і кличе: Свістальницького і Миколу Ошуста зі Львова, 105) Білецький Микола — Пациків-Вигода 20, 106) Конюшик Степан — Товмач 15, 107) д-р Партицький Йосип — Станиславів 13, 108) о. Ваньчицький — Побужани — дар громадян в церкві — 12, 109) о. Коритко Мирон — Холоїв (жертви громад) 10, 110) о. Теодорович Павло — Ріпнів (жертви громадян) 10, 111) о. Мирович Григорій — Ясниська 10, 112) о. Огоновський Микола — Саджава 10, 113) о. Малкович Василь — Коропець 10, 114) д-р Лаврівський Роман — Коломия 10, 115) о. Прийма Теофіль — Дуліби 10, 116) д-р Бабій Володимир — Львів 10 і кличе лікарів: д-ра Мирона Лисяка з Городка Яг., д-ра Володимира Банаха з Камінки Струм., д-ра Богдана Питлика з Космача і д-ра Івана Бережницького зі Львова, 117) Споліталевич Ірена — Львів 10 і кличе: О. Карпінського, В. Кмицикевича і Я. Стебновського, урядовців Зем. Банку Гіпот. у Львові, 118) о. Савойка Теодор — Селиска 10, 119) гр.-кат. уряд парох. — Корчин 10, 120) д-р Дзерович Маркіян — Львів 10, 121) інж. Черник Степан — Львів 10, 122) о. Богачевський Теодор — Голинь 10, 123) о. Титар Іван — Ганчова 10, 124) д-р Литвинович Михайло — Станиславів 10, 125) Цибикова Марія — Львів 10, 126) о. д-р Цеґельський Ігнатій — Мшана з акафисту 8.60, 127) гр.-кат. уряд пар. — Журавці 8.50, 128) о. д-р М. Трохимчук — Перемишль 7, 129) гр.-кат. уряд пар. Лука Мала 6.20, 130) о. Пилипець Володимир — Стрілків з акафісту 6, 131) гр.-кат. уряд пар. — Підлисе 6, 132) о. Винницький Микола — Глубічок Вел. 6, 133) о. Романовський М. — Сопів від себе і від громадян 5.60, 134) Кудрик Борис — Львів 5, 135) чит. Просвіти" — Верінь 5, 136) о. Марків Микола — Княже 5, 137) о. Михайло Мосора — Сколе 5, 138) о. Сухий Володимир — Болехів 5, 139) о. Придаткевич Іван — Горожанка 5, 140) уряд пар. — Броди 5, 141) о. Золотий Захар — Делятин 5, 142) о. Шухевич Зенон — Тишківці 5, 143) о. Ковальський Омелян — Струпків 5, 144) о. Райд Віктор — Е.-Королівка 5, 145) о. Чорний Теодор — Соколів 5, 146) Н. Н. 5, 147) о. Мандрусяк Василь — Синьків 5, 148) гр.-кат. уряд пар. — Глубоке 5.27, 149) Беднарська — Львів 5, 150) Крижанівська Вікторія Львів 5, 151) Микитка Андрій — Львів 5, 152) Мельничук Михайло — Львів 5, 153) о. Яремкевич Василь — Вовч 5, 154) викликаний Жаровський Олександер — Делятин 5, 155) викликаний д-р Навроцький Остап — Делятин 5 і кличе: Гузара Романа, радн. суду і д-ра Шлапака Степана, обох з Делятина, 156) викликаний Бехметюк Евстахій — Делятин 5 і кличе: о. Золотого Захара, о. Колоду, п. Салінєвича і Калінчака Михайла всіх з Делятина, 157) д-р Дурделло Евген — Львів 5, 158) д-р Олексій Евген — Львів 5, 159) д-р Чайковська Ляхова — Львів 5, 160) Нас Яків, дентист — Львів 5 161) Черник Іван — Львів 5, 162) о. Ясеницький Купріян — Жовтанці 5, 163) наслідники фірми Івана Бориса — Перемишль 5, 164) о. Андрухович К. — Ісаїв 5, 165) о. Подляшецький Северин — Унисла 5, 166) Лучинський Іван — Перемишль 5, 167) о. Зятик М. — Мирошин 5 168) о. Ганкевич Ізидор — Усте Епископ. 5, 169) д-р Старух Михайло — Лісько 5, 170) гр.-кат. уряд пар. — Угерсько 4.55, 171) о. Пеленський Андрій — Лисятичі 4, 172) уряд пар. — Посвірж 3.60, 173) гр.-кат. уряд пар. — Лесівка 3.50, 174) Тимків Іван — Баличі Подорожні 3, 175) Дяків Григорій — Кропивник 3, 176) о. Іван Іванчук — Товсте 3, 177) о. Турчин Степан — Гадинківці 3, 178) о. Городецький Степан — Лішня Дол. 3, 179) о. Горникевич Теофіль — Сихів 3, 180) Ковбан Степан — Соколів 3, 181) о. Волошин Микола — Мокряни 3, 182) о. Дмитришин Степан 3, 183) д-р Рижій Іван — Миколаїв к. Гаїв 3, 184) о. Бень Микола — Рибник (жертви громадян) 3, 185) о. Ляльович Йосиф 3, 186) о. Ісаїв Іван — Крехівці 3, 187) Козулькевич Дмитро — Коломия 3, 188) о. Татомир Іван — Ямельниця 2.51, 189) о. Панасевич Дмитро — Рябе 2.50, 190) о. Панасевич Дмитро — Балигород 2.50, 191) Колянковський Олександер — Делятин 2.20, 192) о. Райх Йосиф — Ілявче 2.05, 193) о. Погорецький Іполит — Велдіж 2, 194) гр.-кат. уряд парох. — Плісняни 2, 195) о. Бобиляк Микола — Нинів Дол. 2, 196) о. Нимилович Теодор — Унятичі 2, 197) о. Вільчинський Станислав — Гарасимів 2, 198) гр.-кат. уряд пар. — Яблониця 2, 199) о. Курилас В. — Добротвір 2, 200) ур. пар. — Попельники 2, 201) ур. пар. — Тучапи 2, 202) о. Новосільський Олександер — Монастирець 2, 203) о. Боярський Омелян — Новосілка Костюкова 2, 204) о. Качмарик Степан — Стібно 2, 205) Брацлавський Олександер — Львів 2, 206) д-р Брацлавський — Львів 2, 207) Лозинська 2, 208) о. Ткачик Ілля — Доропів Вел 2, 209) гр.-кат. уряд парох. — Ванівка 2, 210) о. Грабець Дмитро — Обертин 2, 211) о. Кузьминський — Волоща 2, 212) о. Костурка Антін 2, 212) о. Паславський Василь 2, 213) о. Ших Ігнатій — Бітля 2, 214) 9 осіб жертвувало по менше як по 2 зол. на загальну квоту 8.50 зол. Опріч того Калитяк Іван (склад вугля і дров) у Львові жертвував в натурі 3000 цегол з доставою. Вп. Жертводавці зволять викликувати своїх знайомих. Жертви проханться пересилати на щадничу книжочку ч. 15.150 Кооперативного Банку „Дністер" у Львові, вул. Руська ч. 20.

**11 „УКРАЇНСЬКИЙ ВИБОРЧИЙ БЛЬОК" 11**

## Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 17. листопада ц. р. масло пріма експортове солене 5·10 зол. масло пріма бльокове несолене 5·10 зол., літра молока 0·38—39 сотиків, літра сметани 1·70 зол., копа яєць 12·50—12·70 зол.

# ОГОЛОШЕННЯ

## Театри.

**Великий Міський Театр:**

Вівторок, 18. листопада, год. 7·30 веч. „Фіялка з Монмарт".

**Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі):**

Вівторок, 18. листопада, год. 7·30 веч. „Доротея Анґерман".

**Малий Міський Театр:**

Вівторок, 18. листопада, год. 7·30 веч. „Вічне перо".

**Театр Новин (в салі кіна „Кольосей"):**

Вівторок, 18. листопада, год. 7·30 веч. „Тітка Карла".

## Кіна.

**АПОЛЬО:** Звукова фільма: „Рай залюблених" (Вільма Банкі) і додатки.

**ГРАЖИНА:** Звукова фільма: „Моє сонішко".

**КОПЕРНИК:** Звукова фільма: „На Сибір".

**ЛЕВ:** Звукова фільма: „На Сибір".

**МАРУСЕНЬКА:** Звукова фільма: „Наддунайський вальс".

**ОАЗА:** Царський курієр. (Іван Мозжухін).

**ПАН:** Трагедія Габсбурґів (дві серії разом).

**ПАЛЯС:** Звукова фільма: „Дорога до раю" (Ольга Чехова).

**ПАСАЖ:** Кровавий слід (Кен Мейнард) і звуковий додаток.

**ПРОМІНЬ:** Мадам Рекаміє. Звуковий додаток.

**РАЙ:** Звукова фільма: „Поганин" (Рамон Новаро)

**ХИМЕРА:** Терниста доля.

**ФАТАМОРҐАНА:** Бриґада смерти.

**СТИЛЕВЕ:** Распутін. Російський хор балалайковий.

**УТІХА:** Жінка на місяці (Ґерда Маврус, Віллі Фріч).

## Програма радіо.

**Віторок 18. XI. 1930.**

**Варшава** (1411,7) 17·45 Лотишська музика. **Гельсінгфорс** (221,4) 17·25 Сольо на флеті. **Берлін** (419) 16·30 Концерт з Липська. **Харків** (426) 20·00 Концерт. **Стокгольм** (435,8) 20·00 Берлінське камеральне тріо. **Рим** (441,2) 17·00 Оперова музика. **Прага** (486,2) 16·30 Радіооркестра. **Відень** (516,3) 21·00 Павло Вайнгартен (піяніст) Бетовен, Брамс, Шуман. **Будапешт** (550,5) 9·15 Оркестра. **Париж** (1724,1) 22·00 Музика Ґарабошія.

**Середа 19. XI. 1930.**

**Варшава** (1411,7) 16·15 Програма для дітей. **Гельсінгфорс** (221,4) 19·05 Хор. **Льондон** (356,3) 14·30 Радіооркестра. **Берлін** (419) 8·50 Богослуження. **Харків** (426) 16·00 Концерт для дітей. **Рим** (441,2) 12·45 Радіоквінтет. **Прага** (486,2) 20·00 Концерт. **Відень** (516,3) 15·20 Капеля Ваника **Будапешт** (550,5) 17·25 Російські пісні. **Москва** (148,1) 18·30 Концерт для села. **Париж** (1724,1) 21·00 „Мірізе" Опера Ґіно.

## ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Замість вінка на домовину бл. п. **Олени Куникової**, зложив „Союз Українок" у Перемишлі зол. 20·— на українських інвалідів. 907

**Кооп. Український Театр у Львові Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові.** 881

**Стрий:**

18. XI. „Гарна Олена".
19. XI. „Дорошенко".
20. XI. „Гріх".

У своїм турне вступить Театр на кілька вистав до Перемишля і Львова.

## ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає



## ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповіда



За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.